

Zamiast wstępu

W niniejszym zeszycie – ze względów finansowych: koszt wysyłki, podatek VAT, także podwójnym (o podwojonej objętości) – znajdziecie Państwo informację o, naszym zdaniem, najważniejszym dla nauczycieli przyrody w mijającym roku wydarzeniu jakim niewątpliwie było II Ogólnopolskie Forum Nauczycieli Przedmiotów Przyrodniczych, które odbyło się 16-17 września w Poznaniu. Spotkanie to poświęcone zostało **uczniowskiemu eksperymentowi przyrodniczemu**.

W pierwszej części, w dziale „Uczniowski eksperyment przyrodniczy” – mamy zaszczyt zaprezentować prace nauczycieli przyrody nagrodzone w konkursie rozpisany przez organizatorów Forum.

Zdecydowaliśmy się jednak opublikować nie tylko prace nagrodzone, ale również kilka innych, które – ze względu na to, że nie „przystawały” do tematu konkursu – nie znalazły uznania w oczach jurorów. Te drugie zamieściliśmy w dziale „Teksty”, razem z tymi, które zostały nadesłane bezpośrednio do redakcji.

Z kolei w dziale „Preteksty i konteksty” zamieściliśmy artykuły, które stanowią kontekst kulturowy i badawczy dla tekstów nauczycielskich; i tak *Chwila refleksji nad cupellus'em* Anity Wróbel wymownie dookreśla sens działań nauczycieli zmierzających do budowania świadomości proekologicznej swoich uczniów (patrz prace zamieszczone w tym zeszycie: Piotr Kosecki, *Przerwany łańcuch...*, Małgorzata Dobrowolska, *Proste rady na odpady... i nie tylko*); tekst Marii Z. Pulinowej *O idei krajobrazu* (czytany z pracą Ewy Misztal *Wędrówka po moim mieście*) dookreśla sens pojęć „natura” i „kultura”. Sądzymy, że w każdym mieście możemy obserwować podobne zmiany krajobrazu będące efektem podporządkowywania przyrody pragmatycznym celom człowieka, nie tylko wędrując po Sosnowcu. Pozostałe teksty zamieszczone w tym dziale dotyczą konstruowania takiego systemu dydaktycznego, który uwzględni wiedzę i umiejętności uczniów, a tym samym może prowadzić do podniesienia jakości kształcenia. Szczególnie obiecująco wygląda perspektywa stosowania na lekcjach przyrody „prowokowanych epizodów badawczo-rozwojowych”, nakreślona przez

Ewę Arciszewską w artykule *Badanie wiedzy dziecka jako metoda podnoszenia jakości kształcenia*. W jednym z kolejnych numerów opublikujemy wyniki prac zespołu realizującego ten projekt.

*

Minął kolejny rok tworzenia dydaktyki przyrody, kolejny rok twórczych działań nauczycieli. Nie ulega wątpliwości, że o nauczaniu przyrody wiemy coraz więcej. Przystajemy być specjalistami w swoich dziedzinach, coraz częściej czujemy się „przyrodnikami”.

Zachęcamy Państwa do dzielenia się z innymi nauczycielami – za pośrednictwem „Edukacji przyrodniczej...” – swoimi przemyśleniami i sukcesami w nauczaniu przyrody, prezentowania swoich rozwiązań metodycznych. Dzięki tym wszystkim, którzy piszą, ale również dzięki tym, którzy czytają tworzy się dydaktyka przyrody.

Sz szczególnie gorąco dziękujemy prenumeratorom, bo to dzięki nim udało nam się zbilansować wysokość nakładu, a tym samym urealnić koszty druku.

***Życzymy wszystkim,
Autorom i Czytelnikom,
wszystkiego najlepszego
w Nowym 2002 Roku.***

Redakcja